

ZEMMOUR "POLEMISTA" LEHEN LERROAN JARRI DUTE HEDABIDEEK, FAXISTA BAT BOTEREAN JARTZEKO ARRISKUA HARTUZ

Eric Zemmour. Alde batetik eta bestetik, etengabean dugu Frantziako presidentzialetara aurkeztu den kazetari eta kronikariaren berri. Gogoeta eta proposamen faxistak dituen "polemista" gisa aurkeztuz, sekulako lekua bideratzen diote mainstream komunikabide handiek. Zemmourrek berak hori du helburu, nahiz eta Donald Trumpen antzera etsai gisa kokatu kazetariak. AEBetako komunikabideek egin Trumpen jarraipenetik ateratako irakaspenei begiratu behar diegu, faxista bat boterera iristeko arriskua saihesteko gisan.

JENOFA BERHOKOIRIGOIN

Komunikabideen esparrua kakaz es-tali" aholkua eman zion Steve Bannon kanpaina zuzendariak Donald Trumpi. Irudia hitz konkretuetan jarritz: ahal bezain eskandalagarria izan zaitez, komunikabideen zentroa okupatzeko gisan. Ozeanoaren beste aldean izanda ere, gurera heldu zen Trumpen oihartzuna, eta badakigu ere estrategia horrek funtzionatu zuela, eskuin-muturrekoak AEBetako presidentearen aulkia irabazi zuelako 2017an.

Gomendioa gogoan hartu eta bide beretik dabil Eric Zemmour, apirilaren 10 eta 24an iraganen diren Frantziako presidentzialetako hautagai faxistak. Net Hurbil bat eskaini diogu, behintzat Ipar Euskal Herrian nahi baino gehiago janen dugulako bere kaka ondoko egun, aste eta hilabeteetan.

Faxistari "polemista" deitzen diote bera lehen lerrora ekartzen ari diren *mainstream* komunikabide handiek, erru txikiagoa sentituko dutelakoan. "Polemista" antifeminista, misoginoa, arrazista, xenofobia, homofobia, lesbofobia, transfobia da, eta zaku bete adierazpen daude hori frogatzeko. Zientzia politikoak ikasirik, kazetaritzan ariturikoa da, eta irratiko zein telebistako kronikari gisa egin zen ezagun 2000ko hamarkadan, batez ere *On n'est pas couché* eta *Ca se dispute* telebista emankizuneei esker. Trumpen gisara, beraz, telebistatik sarturik dugu herritarren saloietara.

"Polemista" baino gehiago faxista izanik, Justiziak behin baino gehiagotan zigortu du: 2011n "arrazia diskriminazioa probokatzeagatik" eta 2018an "musulmanekiko herra probokatzeagatik". Bere ibilbide politikoaz arras guti dago errateko: "Eskuinarentzat hainbat ideia biltzen dituen plataforma" osatzen zebilela zioen 2019an, eta bere jarraitzaileek aurten osatu dituzten "les amis d'Eric Zemmour" eta "Génération Z" gazte taldea. Azkenik, azaroaren 30ean jakitera eman zuen ofizialki presidentzialetarako hautagai dela, Reconquête [Errekonkista] alderdi berria sortuz. Puntu. Ez dago beste ezer. Beste guztia *mainstream* komunikabideek osaturikoa eta hauspoturikoa dugu. Bere hautagaizta oztopatzeko azken harresia: Frantziako legediari segi, presidentzialetarako auzak ahal izateko hautagai potentzialak beharrezkoak dituzten 500 auzapezen sostenguak.

KAZETARIEN JOKO ARRISKUTSUA

"Sistemaren biktimaren istorioa etengabe kontaktzen du Zemmourrek, argi utziz pentsaera onak, politikoki zuzenak edo komunikabide ezkertiarrek zentsuraturiko istorioa dela. Aldi berean, albistegiak okupatzen dabilen eskuin-muturreko hizlari batailoia Zemmourren ideiak zabaltzen ari da", irakurri daiteke *Mediapart*-ek plazaraturiko *Zemmour, un infernal piège médiatique* ("Zemmour, infernuko zepo mediatikoa") erreporta-

jean. AEBetako hedabideetan aditua den Jay Rosenek artikuluan dio Trumpen eki-poak xeheki landu zutela "komunikabideen esparrua kakaz estaltzeko" estrategia, eta hortik, hainbat aholku bideratzen dizkie Frantziako kazetariari. "Erretorikaren, gezurren eta dibertimenduen urakana hor dagoelako", orain arteko kazetaritza ohiturak birpentsatu behar direla dio: "Ez pentsa orain artekoak funtzionatu duela; hauteskundeak politika-kazetaritza tradizioaletik jorratuz gero arrolara eroriko zarete. Demagogo hauek dioten guztia ez da zabaltzekoa, nahiz eta aktualitateko gertakizun gisa ikusia izan kazetaritza eredu klasikotik".

Gomendioak haizeak eraman ditu. Komunikabideak aztertzen dituen Acrimed elkarteak ikertu berri du Zemmourrek hedabideetan duen lekua: irailan, hau da, hilabete bakarrean "Zemmour" 4.167 aldiz aipatua izan zen -egunero 139 aldiz!-; ia *mainstream* egunkari eta astekari guzietatik azala eskaini diote -eskuin muturreko *Valeurs actuelles*-ek bost aldiz-; eta, nahiz eta ofizialki hautagai ez izan, botoei buruzko hamalau zundaketetatik hamabitan agertzen zen bere hautagaizta. Anitz dira telebista kate publikoek Zemmourri bideratu emankizunak. Faxista horren parean, kazetarien partetik izpiritu kritikoa eskas dela azaltzen da Acrimeden *Médias et extrêmes droites: mais que font les rédactions* ("Hedabideak eta eskuin

“KAKAZ ESTALI”

“Komunikabideen esparrua kakaz estaltzea” zen Trumpen estrategia. Hedabideetan toki anitz okupatzeko gisan, bide beretik dabil Zemmour.

muturrak: baina zertan dabilta erre-dakzioak”) artikuluan. Joera arrisku-tsua Acrimedean iritziz: “Itsukeria honen parean, zuzendaritzen konplizitate esp-lizituaren eta profesioaren atoniaren parean premiazkoak ditugu erantzun kolektiboak. Sistema mediaticoaren kri-tika erradikala zabaltzen segitu behar dugu, horren funtzionamenduak ireki-tzen diolako bidea arrisku faxistari”.

Dena dela, Zemmourren gogoeta eta proposamenak kritikotasunetik jorratu-ta ere, onura gehiago ekartzen dizkiola irakurri daiteke *The Atlantic* komunika-bidearen *The Trump Playbook Hits Fran-ce* (“Trumpen joko-arauak Frantziara datoz”) erreportajea: “Jarraipen kal-tegarriarekin kalte eginen diogula pen-tsatsen segitzen dugu, baina Trumpen

jarreratik ikasi dugu hori alderantzika-tzen duela, bere alde erabiliz. Frantsesei ohartarazi nahi diet ikusten dutenean kritika erreku-peratu eta bere diskur-tsoan txertatzen duela [Zemmourrek], orduan arrisku-gunean daudela eta ka-zetaritza eredu-a birpentsatu behar du-tela”. Hau ere Jay Rosenen aholkua da.

Kezkagarria da *Zemmourizazio* hau eta Kazetarien Sindikatu Nazionalak ere 103. kongresuko ebazpenean dei-toratu du “presidentzialetako kanpai-naren *Zemmourizazioa*”, Zemmourren “jarraipen frenetikoa” eta erredakzio eta zuzendaritzek daukaten “segipen oka-ztagarria”. “Kazetariok ez gara gorrotoa-ren konplize izanen” zutabea izenpetu zuten urrian 300 kazetarik. “Komunika-bideen patro-i handiez bereizten gara”,

diote testuan. Arazoaren oinarrian hori ere badelako: Frantziako komunikabi-deak bilioiak dituzten hamar gizonen esku dira –Bouygues, Xavier Niel, Das-sault, Bernard Arnault, Bolloré, Pierre Bergé, Patrick Drahi, François Pinault, Matthieu Pigasse eta Lagardère-. Horiek dirua egitea dute helburu, eta berdin du faxista bat boterera heltzea baldin bada horren ordaina.

Abenduaren 5ean buruturiko lehen mitinean, arrazakeriaren kontrako me-zua zabaltzera etorritako SOS Arrazake-ria-koak bortizki jipoitu zituzten Zem-mour zaleek. Kazetariak ere jo zituzten, Zemmourrek kazetariak gogor kritikatu eta haien kontrako herra sustatzen due-lako. Hori ere, jakina, Trumpi lapurturi-ko taktika. ●

ZINKUNEGI
OPTIKA

NINA MÛR
eyewear

Egurrezkoak
Eskuz landuak banan-banan
Jasangarriak
Arinak eta erresistenteak
Kalitate handiko eguzki-lenteak

Hernani 23, 20004 Donostia · 943 420 624 · zinkunegioptika.com

Paloma Chen

MINGAIN HIBRIDOA

HIZKUNTZA BAKARRA DAUKAT, ETA EZ DA NIREA

Arazakeriaz, literaturaz eta kulturartekotasunaz kazetari gisa idazten ez duena, bere poemen bidez askatzen du. 2020ko #LdeLírica Poesia biziko Espainiako Estatuko Sari Nazionala irabazi zuen bere poemekin, eta laster argitaratuko du lehen poema liburua. Donostiako Feministaldian bere poemak errezitatu aurretik elkarrizketatu dugu, Tabakaleran. Errezitaldia entzun ondoren beste behin elkarrizketatzeko gogoarekin gelditu gara.

 MIREN ARTETXE SARASOLA DANI BLANCO

Zer erantzuten duzu nongoa zaren galdetzen dizutenean?

Esan nezake Utiel herrikoa naizela. Valentziako bazterreko herri bat da, Gaztela Mantxatik oso hurbil dagoena. Ni beti bizi izan naiz Utielen, gero Valentziara joan nintzen eta orain Bartzelonan bizi naiz. Baina zintzoa banaiz, nongoa naizen galdetzen didatenean nire familia txinatarrak dela esaten dut. Badakit jendeak galdera buruan duela, beraz, esan egiten dut. Valentziarra naizela esaten dudanean, badakit galderak buruan jarraitzen duela. Zuzenean edo zeharka egiten duten galdera erantzutea egiten zait erosoena. Txikitik mingarria zitzaidan. Batzuetan ez zen galdera ere izaten –galdera batek gutxienez erantzuteko aukera ematen dizu–. Askotan baieztapen bat izaten zen:

txinatarra zara. Horrek muga bat jartzen zuen ni eta besteen artean. Izan ere, nire herrian gurea zen familia txinatar bakarra, eta ez zegoen nire antza zuen beste inor. Eta noski, zuriak ez dira ohartzen haiek zuriak direla. Denok dugula arraza bat, edo inork ez daukala. Supremazismo zuri honen baitan bizi garenez, ni ere ez nintzen ohartzen horretaz. Ni nintzen ezberdina eta kito. Eta hori naturalizatu egiten duzu denborarekin.

Zure inguruan zure gurasoak eta zure neba baino ez ziren zure “antza” zeukatenak. Horrek muga asko eraikitzen ditu?

Bai, buruan gehienak. Erreferente faltak zure burua ezin proiektatzea dakar. Niri irakurtzea izugarri gustatzen zitzai-

dan, adibidez. Baina literaturan ere ez nituen inoiz aurkitzen nire antza zuten pertsoniak edo idazleak. Literaturak harrapatzen ninduen, pertsonaiek eta istorioek eramaten ninduten ezagutzen ez nituen lekuetara, eta horrek zentzu handia eman zion nire bizitzari, baina irakurtzen nuenak ez zidan laguntzen nire identitate gatazka ebazten. Oso berandura arte ez nuen erreferenterik aurkitu. Oso lan nekeza izan da hori. Idazle emakumeekin topo egitea zaila baldin bada, pentsa bestelako identitatez ari bagara. Nerabezaro bukaeran aurkitu nuen nire lehen erreferentea Espainiako Estatuan. Quan Zhou Wu-ren *Gazpacho Agridulce* ezagutu nuenean shock bat izan nuen. Izugarrizko eragina izan zuen nigan andaluziar eta txinatar iden-